

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih
za teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-03-67-T
Datum: 20. mart 2013.
Original: FRANCUSKI

PRETRESNO VEĆE

U sastavu: **sudija Jean-Claude Antonetti, predsedavajući**
sudija Frederik Harhoff
sudija Flavia Lattanzi

Sekretar: **g. John Hocking**

Odluka od: **20. marta 2013. godine**

TUŽILAC

protiv

VOJISLAVA ŠEŠELJA

JAVNI DOKUMENT

**ODLUKA PO ZAHTEVU TUŽILAŠTVA ZA IZMENU ODLUKE PRETRESNOG
VEĆA OD 4. JULIA 2006. GODINE O FORMI OBELODANJIVANJA**

Tužilaštvo:

g. Mathias Marcussen

Optuženi:

g. Vojislav Šešelj

PRETRESNO VEĆE III Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Veće, odnosno Međunarodni sud),

REŠAVAJUĆI po javnom zahtevu tužilaštva s javnim dodacima A i B i poverljivim i *ex parte* dodacima C i D, zavedenom 19. februara 2013. godine, u kojem tužilaštvo traži sledeće: i) izmenu odluke od 4. jula 2006. godine kojom je Pretresno veće I, koje je tada postupalo u ovom predmetu, naložilo tužilaštvu da, na osnovu pravila 66(B) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), Vojislavu Šešelju (dalje u tekstu: optuženi) dostavi izjave svedoka koje poseduje, a u kojima se pominje ime optuženog i da, u slučaju da su za dotične svedoke određene zaštitne mere, zatraži od Pretresnog veća I odobrenje da njihove izjave rediguje ili da ih ne obelodani u celosti¹ i ii) da bude oslobođeno obaveze da obelodani izjave 45 lica (dalje u tekstu: Izjave) u kojima se pominje ime optuženog i koje sadrže informacije koje tužilaštvo smatra osetljivim,²

IMAJUĆI U VIDU, konkretnije, da je, prema tvrdnjama tužilaštva, neobelodanjivanje Izjava neophodno zbog i) postojanja stvarne opasnosti da će optuženi objaviti osetljive informacije i time ugroziti bezbednost davalaca Izjava i lica čija se imena u njima pominju, kao i prekršiti eventualno izrečene zaštitne mere,³ ii) činjenice da Izjave nisu oslobađajuće po optuženog,⁴ da više od polovine njih ne sadrži nikakve relevantne informacije⁵ i da, stoga, optuženom neće biti naneta nikakva šteta ako mu pomenute Izjave ne budu obelodanjene,⁶

¹ *Tužilac protiv Vojislava Šešelja*, predmet br. IT-03-67-PT, Odluka o formi obelodanjivanja, 4. jul 2006. godine (javno) (dalje u tekstu: Odluka od 4. jula 2006. godine), par. 16 i 17.

² Zahtev tužilaštva za izmenu odluke Pretresnog veća o formi obelodanjivanja od 4. jula 2006. godine, 18. februar 2013. godine (javno s javnim dodacima A i B i poverljivim i *ex parte* dodacima C i D), dalje u tekstu: Zahtev), par. 1 i 3.

³ Zahtev, par. 3, 4, 7, 8 i 11.

⁴ Zahtev, par. 5 i 16.

⁵ Zahtev, par. 5, 9 i 15.

⁶ Zahtev, par. 5 i 16.

IMAJUĆI U VIDU da optuženi nije odgovorio na Zahtev u roku predviđenom pravilom 126bis Pravilnika,⁷

UZIMAJUĆI U OBZIR Odluku od 4. jula 2006. godine koju je donelo Pretresno veće I,

IMAJUĆI U VIDU da je u Odluci od 18. oktobra 2012. godine⁸ Veće iznalo stav o meritumu zahteva tužilaštva da se optuženom ne obelodane tri izjave svedoka,⁹

IMAJUĆI U VIDU da tužilaštvo namerava da u budućnosti podnese dalje zahteve slične ovom Zahtevu,¹⁰

IMAJUĆI U VIDU da je suđenje u ovom predmetu zaključeno 20. marta 2012. godine i da se Veće povuklo radi većanja iza zatvorenih vrata, u skladu s članom 87(A) Pravilnika,

IMAJUĆI U VIDU da, uprkos obrazloženjima izloženim u samom Zahtevu i u Dodatku B, vezanim za način pretraživanja dokumenata u kojima se pominje ime optuženog,¹¹ Veće ponavlja opomenu iz Odluke od 18. oktobra 2012. godine u vezi s tim da “kasno podnošenje Zahteva ometa uredno sprovođenje pravde i svedoči o ozbilnjom zanemarivanju dužnosti od strane tužilaštva”,¹²

IMAJUĆI U VIDU da Veće, kao instanca koja se stara o poštovanju prava optuženog,¹³ smatra da optuženom neće biti naneta šteta ako mu Izjave ne budu obelodanjene, s obzirom na sledeće: i) nijedna od tih 45 osoba nije pozvana da svedoči u ovom predmetu; ii) ime optuženog se u većini slučajeva ne pominje, osim u vezi s činjenicama koje se ne odnose na vremenski i/ili teritorijalni opseg Optužnice; iii) ime optuženog se, u drugim slučajevima, pominje samo usput; iv) budući da je suđenje završeno i da Izjave nisu u

⁷ Optuženi je prevod Zahteva na b/h/s primio 25. februara 2013. godine (v. *Procès-verbal* o prijemu od 27. februara 2013. godine), što znači da je rok za podnošenje odgovora bio 11. mart 2013. godine.

⁸ Odluka po Zahtevu tužilaštva da se optuženom ne obelodane tri izjave svedoka, 18. oktobar 2012. godine (javno) (dalje u tekstu: Odluka od 18. oktobra 2012. godine).

⁹ Zahtev tužilaštva za neobelodanjivanje, 28. septembar 2012. godine (javno s poverljivim i *ex parte* dodacima A – C) (dalje u tekstu: Zahtev tužilaštva da se optuženom ne obelodane tri izjave svedoka).

¹⁰ Zahtev, fusnota 4 i par. 10 i 18.

¹¹ Zahtev, Dodatak B (javni).

¹² Odluka od 18. oktobra 2012. godine, str. 3. i 4.

¹³ Član 20(1) Statuta Međunarodnog suda.

spisu predmeta, one se nikako ne mogu upotrebiti kao dokazi tužilaštva, usled čega je njihovo obelodanjivanje bespotrebno,

IMAJUĆI U VIDU takođe da Veće smatra da, iako u Odluci od 4. jula 2006. godine nije bio određen rok, osnovi na kojima je doneta, to jest činjenica da se optuženi nalazio u "posebnoj situaciji" jer se branio sam, više nisu merodavni budući da je istražna faza postupka završena i da je postupak okončan, te da stoga obaveza proistekla iz te odluke više ne važi,

IMAJUĆI U VIDU, stoga, da Veće, s obzirom na poodmaklu fazu postupka, smatra da osnov za izvršenje Odluke od 4. jula 2006. godine više ne postoji i da prava optuženog nisu ugrožena,

IMAJUĆI U VIDU da Veće ističe da i dalje važi odredba iz pravila 68 Pravilnika, prema kojoj je tužilaštvo dužno da u svim fazama postupka optuženom obelodani sav materijal koji, po njegovim stvarnim saznanjima, može upućivati na nevinost, odnosno ublažiti krivicu optuženog ili uticati na verodostojnost dokaza tužilaštva,

IZ GORENAVEDENIH RAZLOGA,

NA OSNOVU pravila 54 Pravilnika,

ZAKLJUČUJE da je okončanjem postupka izvršenje Odluke od 4. jula 2005. godine postalo zastarelo,

PROGLAŠAVA, stoga, ovaj Zahtev bespredmetnim

I

PODSEĆA Tužilaštvo na trajnu obavezu predviđenu pravilom 68 Pravilnika.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je merodavna francuska verzija.

/potpis na originalu/
Jean-Claude Antonetti,
predsedavajući

Dana 20. marta 2013. godine
U Hagu (Holandija)

[pečat Međunarodnog suda]